

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR (del). Wojciech Kolanko

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Kuniewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej: Ewy Baran

po rozpoznaniu sprawy z wniosku Ministra Sprawiedliwości

o stwierdzenie nieważności wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 lutego 1949 r., sygn. Sr 93/49

na podstawie art. 1 ust 1 i art. 13 ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34 poz. 149)

p o s t a n a w i a

1. stwierdzić nieważność wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w K.z dnia 14 lutego 1949r sygn. Sr 93/49 wydanego wobec J. B., syna F. i H. z d. R., ur. (...) w B., pow. T.;
2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w K. wpłynął wniosek Ministra Sprawiedliwości o stwierdzenie nieważności wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w K.z dnia 14 lutego 1949r sygn. Sr 93/49 wydanego wobec J. B., syna F. i H. z d. R., ur. (...) w B., pow. T.. We wniosku Minister Sprawiedliwości wskazał, iż przypisany skazanemu czyn był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Wniosek Ministra Sprawiedliwości jest zasadny.

Jak wynika z akt Wojskowego Sądu Rejonowego w K. o sygn. Sr 93/49, przeciwko J. B. toczyło się postępowanie karne. Dnia 14.02.1949 r. został wydany wyrok, na mocy którego J. B. wraz z innymi osobami został uznany winnym tego, „że w okresie od maja 1946 r. do końca czerwca 1946 r. na terenie pow. (...) należeli do nielegalnej organizacji WiN mającej na celu zmianę przemocą ustroju Państwa Polskiego, złożyli przysięgę organizacyjną i 2 –krotnie brali udział w zebraniach organizacyjnych” Czyn ten został zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 86 §2 KKWP.

Z przeprowadzonej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie w postaci akt Wojskowego Sądu Rejonowego w K. sygn. Sr 93/49 wynika, iż J. B. należał do organizacji WiN (Wolność i Niezawisłość), a w ramach tej działalności brał udział w spotkaniach z innymi członkami.

Nie ulega żadnej wątpliwości, iż w realiach pierwszych lat powojennych, takie postępowanie miało na celu obalenie, a przynajmniej osłabienie władzy komunistycznej, a równocześnie brak jest okoliczności i dowodów, które uzasadniałyby przyjęcie, że takie postępowanie było obliczone na korzyści osobiste.

Przepis art. 1 ust. 1 Ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego stanowi, iż uznaje się za nieważne

orzeczenia wydane przez polskie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości lub przez organy pozasądowe w okresie od rozpoczęcia ich działalności na ziemiach polskich, począwszy od 1 stycznia 1944r. do 31 grudnia 1989r., jeżeli czyn zarzucony lub przypisany był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego albo orzeczenie wydano z powodu takiej działalności. Charakterystyka czynów, za które J. B. został skazany, niewątpliwie odpowiada hipotezie cytowanej normy.

W związku z powyższym uznając, że czyn, za który J. B. został skazany, związany był z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego należało stwierdzić nieważność wydanego orzeczenia.